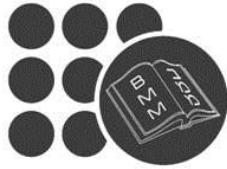


# Parshat Acharei Mot: Lashon Tov – The Healing Tongue



Beit Midrash Morasha  
@ Arthur's Road  
בֵּית מִדְרָשׁ מוֹרָשָׁה

## Source 1: Mishlei/Proverbs 15:4

A healing tongue is a tree of life, but if there is perverseness in it, it causes destruction by wind

מִרְפָּא לְשׁוֹן עֵץ חַיִּים וְסֹלֶף בָּהּ שֶׁבֶר בְּרוּחַ

## Source 2: Rashi to Makkot 5b

We find that the measure of goodness is greater than the measure of punishment; in the measure of goodness it says (Shmot/Exodus 34) "He guards kindness for thousands [of generations]"; with the measure of punishment it says "for the third and fourth generation.

מְצִינוּ מֵדָה הַטּוֹבָה מֵרַבּוּבָה מִמֵּדַת פּוֹרְעֵנוֹת בְּמֵדָה טוֹבָה הוּא אוֹמֵר (שְׁמוֹת) (לֵד) נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים בְּמֵדַת פּוֹרְעֵנוֹת הוּא אוֹמֵר (שֵׁם) עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רְבַעִים

## Source 3: Pirkei Avot 2:10

Rabban Yochanan ben Zakkai had five (pre-eminent) disciples, namely Rabbi Eliezer ben Hyrcanus, Rabbi Joshua ben Chananya, Rabbi Yose the Priest, Rabbi Shimon ben Netanel, and Rabbi Elazar ben Arakh. He used to recount their praise: Eliezer ben Hyrcanus: a plastered well that never loses a drop. Joshua ben Chananya: happy the one who gave him birth. Yose the Priest: a pious man. Shimon ben Netanel: a man who fears sin. Elazar ben Arakh: an ever-flowing spring.

חֲמִשָּׁה תַלְמִידִים הָיוּ לוֹ לְרַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, וְאֵלּוּ הֵם: רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן הִרְקָנוֹס, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חַנְּנִיָּה, וְרַבִּי יוֹסֵי הַכֹּהֵן, וְרַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן נֶתַנְאֵל, וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֵרָךְ. הוּא הָיָה מוֹנֵה שְׁבָחָן: רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן הִרְקָנוֹס, בּוֹר סוּד שְׂאִינוֹ מֵאֲבָד טִיפָּה; רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חַנְּנִיָּה, אֲשֶׁרֵי יוֹלְדָתוֹ; רַבִּי יוֹסֵי הַכֹּהֵן, חֲסִיד; רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן נֶתַנְאֵל, יֵרֵא חֲטָא; וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֵרָךְ, מַעִין הַמֵּתַגְבֵּר.

## Source 4: Rabbi Jonathan Sacks, Covenant and Conversation, Metzora 5774

It is easy to have students who are uncritical devotees but never become creative intellects in their own right. It is not difficult to create followers. It is far harder to create leaders. Rabban Yochanan ben Zakkai was a great teacher because five of his students became giants in their own right. The Mishnah is telling us how he did it. He did it by focussed praise. He showed each of his pupils where their particular strength lay.

## Source 5: Metzudot David to Mishlei 15:4

Someone whose tongue is soft and does not speak harshly, and only speaks softly, it will be to him a tree that grows life.

מִי שֶׁלְשׁוֹנוֹ רַפּוּיָה וְלֹא יִדְבֵר קִשּׁוֹת וְרַק יִדְבֵר רַכּוּת הָיָא לוֹ לְעֵץ הַמַּגְדֵּל חַיִּים

## Source 6: Seifer Chasidim – Brit Olam, section 83

Speaking in anger – there is no speech that is forbidden like it.

הַמְדַבֵּר בְּכַעֲסוֹ אֵין לָךְ דִּבּוּר אֲסוּר כְּמוֹהוּ

## Source 7: Rabbeinu Bechayei to Devarim/Deuteronomy 29

The healing of the tongue, which is rebuke, is a tree of life; and death is attached to someone who hates rebuke.

רְפוּאוֹת הַלְשׁוֹן, וְהוּא הַתּוֹכַחָה, הוּא עֵץ הַחַיִּים, וְהַמִּיתָה דְבָקָה בְּמִי שֶׁשׂוֹנֵא הַתּוֹכַחָה

## Source 8: Gemora Bava Batra 16b

Rebbi Shimon ben Yochai says: A precious stone was hanging on the neck of Avraham Avinu, that whoever was ill would see it and immediately be healed.

רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָי אוֹמֵר: אֲבָן טוֹבָה הָיְתָה תְלוּיָה בְּצוּאָרוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ, שְׁכָל חוֹלָה הָרֹאֵה אוֹתוֹ מִיָּד מֵתְרַפָּא

## Source 9: Rabbeinu Bechayei introduction to Parshat Yitro (Shmot/Exodus Chapter 18)

Shlomo HaMelech of blessed memory informed us in the text the great benefit that is found in the tongue; because the tongue heals the sickness of the soul, and it's healing power is greater than that of anything else. Other cures – drugs or herbs – are not guaranteed to heal, and even if they do, the best that can be hoped for is a removal of the illness; they do not have the ability to give life. However, the healing power of the tongue is guaranteed, and it has

שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ ע"ה הוֹדִיעֵנוּ בְּכַתּוּב הַזֶּה גּוֹדֵל הַתּוֹעֵלַת הַנִּמְצָא בְּלְשׁוֹן, כִּי הַלְשׁוֹן מֵרַפָּא חוּלֵי הַנֶּפֶשׁ, וְרְפוּאוֹתָהּ עֲלִיוֹנָה עַל כָּל יֵתֵר הַרְפוּאוֹת, כִּי יֵתֵר רְפוּאוֹת הַסַּמִּים וְהַמְסַעֲדִים אוֹ הָעֹשְׁבִים הֵנָּה הֵם רְפוּאוֹהַ מְסוּפְקֵת אִם יֵתְרַפָּא בֵּהֶם הַחוּלָה אִם לֹא, וְאִךָ אִם יֵתְרַפָּא בֵּהֶם אֵין כָּל כַּח רְפוּאוֹתָם וְתוֹעֵלַתָם כִּי אִם בְּהַסְרַת הַחוּלֵי, אֵין בֵּהֶם כַּח לְהוֹסִיף עַל הַחַיִּים, אֲבָל מֵרַפָּא הַלְשׁוֹן אֵינָה רְפוּאוֹהַ מְסוּפְקֵת כִּי אִם רְפוּאוֹהַ וְדֵאִיתָ, וְיֵשׁ בָּהּ כַּח לְהוֹסִיף עַל חַיֵּי הָאָדָם הִיא עֵץ הַחַיִּים וְהַחַיִּים דְּבָקִים

the power to give new life, because it is a tree of life and life is attached to it... This gift, unique to human beings, can heal one who is sick in his spirit and bring him under the wings of the Divine Presence and give him true and eternal life; and we find this trait in Avraham our Father who brought many to belief in Hashem, blessed is He, and all of this was through the healing power of his tongue. And this is the pearl that was hanging on his neck... this trait gives light to the eyes like a sparkling jewel, and speech is found in the throat. Whoever was sick in their spirit and heard the words of Avraham our Father would immediately be healed.

עמה...ועם דבור הלשון שנתן באדם אשר עמו יש לו יתרון על שאר ב"ח אפשר בו לרפאות למי שיש לו חולי הנפש ולקרוב אותו תחת כנפי השכינה ולהנחילו החיים האמתיים הנצחיים, והמדה הזאת מצאנוה באברהם אבינו שהחזיק והמשיך רבים לאמונת הש"י, וכל זה ברפואת הלשון והיא המרגלית שהיתה תלויה בצוארו, שכן דרשו רז"ל: (ב"ב טז ב) מרגלית אחת היתה תלויה בצוארו של אברהם אבינו שכל חולה שרואה אותה מיד מתרפא וכשנפטר מן העולם נטלה ותלאה בגלגל חמה. ובאור זה כי המשייל המדה הזאת שהיא מאירת עינים למרגלית המאירה, ואמר תלויה בצוארו לפי שהדבור הוא בגרון, וכל מי שהיה לו חולי הנפש והיה שומע דבריו של אברהם אבינו מיד היה מתרפא מחליו

**Source 10: Bereishit/Genesis 2:7**

And the Lord God formed man of dust from the ground, and He breathed into his nostrils the soul of life, and man became a living soul. וַיִּצְרָה' אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם עֹפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה

**Source 11: Targum Onkelus to Bereishit 2:7**

And the Lord God created man from the dust of the earth, and He breathed into his nostrils the soul of life, and man became a speaking soul. וברא יי אלקים ית אדם עפרא מן ארעא ונפח באפוהי נשמתא דחיי והות באדם לרוח ממללא

**Source 12: Malbim to Mishlei 15:4**

Since speech is the essence of the person, someone who distorts his tongue, this comes from an internal brokenness... that his spirit is broken and has within it a sickness... but the tree of life... which is healing for the sickness of the tongue, is engaging in Torah and wisdom... באשר הדיבור הוא עצמות האדם, מי שמסלף את הלשון זה בא מצד שבר פנימי ששורשו ברוח האדם, שרוחו נשבר ויש בו חולי ואינו שלם, כי המקלקל בכחות נפש הבהמיית הוא שבר בנפש הבהמיית שאינו מסוכן כ"כ כמו שבר הרוח, אולם העץ חיים הוא רפואה לחולי הלשון, שהוא העסק בתורה וחכמה שהיא עץ חיים למחזיקים בה תרפא את הלשון, כעצים תרופיים המרפאים כל מחלה

**Source 13: Gemora Erchin 15b**

Rebbi Chama the son of Rebbi Chanina: What is the correction for a person who speaks Lashon Hara? If he is a Torah scholar, he should engage in the study of Torah, as it says: "The healing [of the] tongue is a tree of life", and "the tongue" refers to Lashon Hara. אמר רבי חמא בר' חנינא: מה תקנתו של מספרי לשון הרע? אם תלמיד חכם הוא יעסוק בתורה, שנא': מרפא לשון עץ חיים, ואין לשון אלא לשון הרע

**Source 14: Rebbi Tzadok HaKohein MiLublin, Likutei Ma'amarim page 74-75**

We can say that the reason that it is called "Shabbat HaGadol" is similar to what our Sages said (Gemora Megila 27a) based on the verse (Melachim/Kings 2 25:9) "a great house" – a house in which Torah or Prayer are made great... In Egypt, speech was in exile; they were unable to speak in Torah and Prayer, their speech lacked vitality and effectiveness... only "their cry from the work", a cry without speech; and Shabbat corresponds to the attribute of the Kingship of the mouth and the power of speech, therefore everyone agrees that the Torah was given on Shabbat, because "The tree of life is healing to the tongue"... because someone who engages in the study of Torah, all of his speech becomes Torah... and is purified through the fire of Torah... therefore about Shabbat it says (Shmot/Exodus 20:8) "Remember[/verbalise] Shabbat to make it holy". This is also the Mitzva of telling the story of the Exodus from Egypt in speech, because the Exodus from Egypt is freeing the power be effective, therefore we need to verbally mention it every day... Therefore the Shabbat before Pesach is when we make great our Torah study and prayer, that they will become effective on Pesach... ויש לומר טעם שבת הגדול על דרך שאמרו (מגילה כ"ז א) על פסוק (מלכים - ב כ"ה, ט') בית גדול מקום שמגדלין בו תורה או תפילה, כך זה שמגדלין וכו' דבמצרים הדיבור בגלות דיבור דתורה ותפילה לא היה אפשר להם לדבר בחיות שיהיה בדיבורם כח הפועל... רק ותעל שועתם שועה הוא קול בלא דיבור, ושבת הוא נגד מדת מלכות פה וכח הדיבור ולכך דכולי עלמא בשבת ניתנה תורה כי מרפא לשון עץ חיים... כי עוסק בתורה נעשה כל שיחתו תורה... כאש מטרה כי באש לא שייך טומאה כלל... וזהו גם כן מצות סיפור יציאת מצרים בדיבור כי יציאת מצרים הוא יציאת כח הדיבור להיות פועל בחיות שבדיבור, ולכך צריך להזכיר זה בדיבור בכל יום... ולכך שבת שלפני פסח הוא המקום שמגדלין בו דיבורין דתורה ותפילה שיצאו לפועל בפסח...